

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 15C/2/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4219200189
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Hudecová PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2023:4219200189.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno pred sudkyňou JUDr. Dominikou Hudecovou, PhD., v právnej veci žalobcu: E. T., W.. XX.X.XXXX, H. XXX/X, V., v konaní zastúpená: Mgr. Cyntia Takács Szalai, advokátka, M.R. Štefánika 6, Komárno, IČO: 42 046 521, proti žalovaným: 1/ Y.. K. U., W.. XX.X.XXXX, N. XXX/X, V. - W. L., 2/ Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, o zaplatenie 12.274,15 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 6.879,03 € s príslušenstvom **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaní v 1/ a 2/ rade sú **p o v i n n í** zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 4.509,50 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.509,50 € od 11.1.2019 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného.

III. Súd žalobu v časti o zaplatenie sumy vo výške 885,62 € **z a m i e t a**.

IV. Žalobkyňa **m á** voči žalovanému 1/ a 2/rade právo na náhradu trov konania v rozsahu 83,50 % trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 11.01.2019 doručenu súdu dňa 14.01.2019 domáhala, aby súd žalované 1/ rade a 2/ rade zviazal zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne sumu 12.274,15 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 12.274,15 € od podania žaloby do zaplatenia.

2. Žalobu odôvodnila tým, že žalobkyňa pri dopravnej nehode dňa 13.01.2016 v čase okolo 7,15 hod. po ceste číslo I/63 v cestnom kilometri 113,2 pred obcou Patince utrpela úraz, ktorým jej bolo spôsobené ťažké zranenie vo forme zlomeniny lonovej kosti, zlomeniny križnej kosti, zlomeniny 2. a 3. krčného stavca s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní najmenej 6 mesiacov. V trestnom konaní vedenom na tunajšom súde č.k. 3T/139/2016, ktoré bolo skončené trestným rozkazom sp. zn. 3T/139/2016-294 zo dňa 07.03.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.04.2017 a ktorým bola žalovaná 1/ rade uznaná vinnou z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona a odsúdená na trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu a trestom zákazu vedenia motorových vozidiel, bolo preukázané, že túto dopravnú nehodu zavinila žalovaná 1/ rade, ktorá viedla osobné motorové vozidlo zn. Renault Clio, EČV: KN 774 BU. Žalovaná 1/ rade sa plne nevenovala vedeniu svojho vozidla a nesledovala situáciu v cestnej premávke, v dôsledku čoho sa s vozidlom pohybovala rýchlosťou 95 km/h (v úseku s dopravnou značkou obmedzujúcou rýchlosť na 70 km/h) a na klzkom povrchu uviedla vozidlo do šmyku, následne prešla do protismeru, kde sa zrazila s osobným motorovým

vozidlom zn. Škoda Fabia, EČV: KN 971 DZ, ktoré povolenou rýchlosťou viedla žalobkyňa. Žalobkyňa pred dopravnou nehodou vykonávala podnikateľskú činnosť vo vlastnom mene v predmete podnikania „sprostredkovateľská činnosť v oblasti obchodu“. Na základe Zmluvy o zabezpečení obchodnej činnosti, uzavretej dňa 15.01.2015 medzi žalobkyňou a obchodnou spoločnosťou PRELINE-SK s.r.o., so sídlom Komenského 22, 945 01 Komárno, IČO: 46 134 280 žalobkyňa sprostredkovala predaj výrobkov predávaných menovanou spoločnosťou. Zmluva o zabezpečení obchodnej činnosti bola uzatvorená na dobu neurčitú. Z údajov z daňového priznania žalobkyne za rok 2015 vyplýva, že základom dane za príslušný rok bolo 4.110,30 € [t.j. rozdiel medzi príjmami (v sume 8.842,24 €) a výdavkami (v sume 4.731,94 €) za rok 2015]. Vychádzajúc z uvedeného možno konštatovať, že čistý mesačný zisk žalobkyne v roku 2015 predstavuje sumu 342,53 € (t.j. 4.110,30 €/12). Z dôvodu pretrvávajúcich zdravotných problémov priamo súvisiacich so zraneniami pri dopravnej nehode dňa 13.01.2016 žalobkyňa stratila možnosť ďalšieho uplatnenia sa v oblasti sprostredkovania predaja výrobkov, pretože uvedená podnikateľská činnosť si vyžaduje mobilitu, neustále cestovanie za potencionálnym klientom a účasť na obchodných rokovaníach. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobkyňa musela dočasne pozastaviť svoju podnikateľskú činnosť ku dňu 14.04.2016 a následne aj zrušiť svoju živnosť dňom 16.02.2017. Od 06.06.2017 žalobkyňa bola uznaná za invalidnú, pretože pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav, spôsobený dopravnou nehodou zo dňa 13.01.2016, mala pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Ústredie Sociálnej poisťovne svojím rozhodnutím č. 755 525 6632 0 z 25.07.2017 priznalo žalobkyňi invalidný dôchodok v sume 272,10 € mesačne. Od 06.06.2017 žalobkyňa okrem invalidného dôchodku žiadny iný príjem nemá. Základnými predpokladmi pre vznik všeobecnej zodpovednosti za škodu v zmysle ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka sú: 1. protiprávny úkon, 2. vznik škody, 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody a 4. zavinenie. Protiprávny úkon žalovanej v 1/ rade v danom prípade spočíva v ublížení na zdraví žalobkyne v dôsledku porušenia dôležitých povinností uložených žalovanej v 1 /rade zákonom č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. V danom prípade škoda na zdraví žalobkyne bola vyvolaná osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku - motorového vozidla, ktorého prevádzkovateľom v čase dopravnej nehody bola žalovaná v 1/ rade. Vychádzajúc z dikcie ustanovenia § 427 Občianskeho zákonníka platí, že žalovaná v 1/ rade nesie objektívnu zodpovednosť za škodu, ktorá vznikla prevádzkou jej motorového vozidla žalobkyne. Pasívna legitímácia žalovaného v 2/ rade je daná existenciou poisťného vzťahu založeného zmluvou o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Spravidlivému usporiadaniu záväzkových vzťahov vzniknutých zo spôsobenej škody môže zodpovedať len také usporiadanie vzťahov medzi poškodenou a tým, kto škodu spôsobil, pri ktorom dochádza k úplnému odstráneniu ujmy, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodenej. Ušlý zisk je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodenej (žalobkyne) nedošlo v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to s ohľadom na pravidelný beh vecí dalo očakávať. Pri pravidelnom behu vecí (nebyť protiprávneho konania žalovanej v 1/ rade) mohla žalobkyňa dôvodne očakávať zväčšenie svojho majetku, ku ktorému nedošlo práve v dôsledku dopravnej nehody zavinennej žalovanou v 1/ rade. V období od 06.06.2017 žalobkyňa bola invalidná, čiže bola objektívne neschopná zabezpečiť realizáciu svojho záväzku na základe Zmluvy o zabezpečení obchodnej činnosti zo dňa 15.01.2015 vlastnou činnosťou. To, že tento záväzok žalobkyňa nebola schopná naplniť zapríčinila protiprávnym úkonom (ublížením na zdraví) žalovaná v 1/ rade. Reálne teda je možné konštatovať, že v dôsledku ujmy na zdraví žalobkyne sa reálne jej majetok v očakávanom rozsahu 342,53 € mesačne nezväčšil, čo po znížení o sumu invalidného dôchodku (t.j. 272,10 € mesačne) predstavuje sumu 70,43 € mesačne. S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenie žalobkyňa sa domáha voči žalovanej v 1/ rade ušlého zisku za obdobie od 06.06.2017 v sume 70,43 € mesačne. Ušlý zisk žalobkyne za obdobie od 06.06.2017 do 31.12.2018 predstavuje spolu sumu 1.326,43 € (t. j. sumu 58,69 €, ako alikvotná časť za mesiac jún 2017 + 18 x 70,43 € za mesiace júl 2017 až december 2018).

3. Súd vydal vo veci platobný rozkaz, ktorým zaviazal žalovaných 1/ rade a 2/ rade spoločne a nerozdielne k zaplateniu sumy 12.274,15 € spolu s príslušenstvom, ktorý bol spolu so žalobou a prílohami doručený žalovanej 1/rade dňa 23.02.2019 a žalovanej 2/ rade dňa 07.02.2019.

4. Žalovaná 2/ rade voči doručenému platobnému rozkazu doručila dňa 22.02.2019 odpor s odôvodnením, v ktorom uviedla, že považuje za pomerne neštandardné, že súd vydal platobný rozkaz, pokiaľ ide o náhradu škody na zdraví vzniknutú pri dopravnej nehode a považovala za nepochybne preukázané skutočnosti týkajúce sa ušlého zisku žalobkyne, ktoré sa štandardne preukazujú znaleckým dokazovaním, resp. výpočtom a ktoré podľa nich neboli preukázané. Žalobkyňa si podanou žalobou

uplatnila nárok na náhradu ušlého zisku po uznaní invalidity od 06.06.2017. Tento nárok nebol pred podaním žaloby uplatnený u žalovanej 2/ rade a preto sa nemohli zaoberať jeho prešetrovaním V zmysle ust. § 11 ods. 5 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov má poisťovateľ minimálne 3 mesiace odo dňa oznámenia poškodeného na skončenie prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie, samozrejme za predpokladu doloženia všetkých potrebných dokladov. V tejto lehote môže poisťovateľ buď poskytnúť poistné plnenie, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa plniť a nárok na náhradu škody preukázaný, alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol, alebo znížil poistné plnenie, alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia. Samozrejme poisťovateľ si v rámci trojmesačnej lehoty môže vyžiadať od poškodeného aj predloženia ďalších dokladov, ktoré sú nevyhnutné na riadne posúdenie a preukázanie nároku na náhradu škody. Poškodená si však nárok na náhradu ušlého zisku po nadobudnutí invalidity u poisťovateľa neuplatnila, podala žalobu na súd a tým, že súd vydal vo veci platobný rozkaz odňal žalovanej 2/ rade jej právo prešetriť nároky na náhradu škody v zmysle zákonnej lehoty, vyžiadať si predloženie ďalších potrebných dokladov a došlo tým porušeniu rovnosti strán v sporovom konaní. Ušlý zisk je ujmou spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedošlo v dôsledku dopravnej nehody k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí. Domnievali sa, že po pozastavení prevádzkovania živnosti už žalobkyňa nemohla očakávať ďalší majetkový výnos, tiež sa domnievali, že ušlý zisk do budúca formou mesačnej renty nie je možné priznať. Poškodená by musela vždy za obdobie spätne preukázať, čo jej za konkrétne obdobie ušlo. Vzhľadom k tomu, že poškodená živnosť zrušila, už sa nejedná o pravidelný beh vecí a ušlý zisk jej nepatrí. Ak by bol súd toho názoru, že žalobkyňa má nárok na náhradu ušlého zisku formou mesačnej renty navrhli, aby súd uložil žalobkyni predložiť žalovanej 2/ rade výkaz o príjmoch a výdavkoch k 31.12.2015 a výkaz o majetku a záväzkoch k 31.12.2015. Žalovaná 2/rade namietla aj solidárnu zodpovednosť žalovanej 1/ rade a 2/ rade. Ust. § 511 ods. 1 OZ upravuje tzv. pasívnu solidaritu, ktorá je vyjadrená „spoločne a nerozdielne“. Je charakterizovaná viacerými subjektmi na dlžnickej strane a ich povinnosťou je splniť dlh tomu istému veriteľovi spoločne a nerozdielne. Solidarita môže byť založená právnym predpisom, rozhodnutím súdu, dohodou účastníkov, alebo povahou plnenia. Zo ZoPZP nevyplýva ani jeden zo spôsobov, ktorý by založil pasívnu solidaritu, pričom ani ust. § 15 cit. zákona nedáva pre tento záver dostatočný podklad. Ust. § 15 umožňuje uplatniť na súde nárok voči škodcovi na náhradu škody, ako aj voči poisťovni, ale voči každému z nich z iného právneho dôvodu. Žalované 1/ rade a 2/ rade by mali mať postavenie samostatných spoločníkov. Napokon namietala aj úrok z omeškania, nakoľko žalobkyňa nemá vo vzťahu k žalovanej 2/ rade nárok na úrok z omeškania od 11.01.2019. V tejto súvislosti poukázali na ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v zmysle ktorého je poisťovateľ povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie na potrebné zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie na zistenie jeho rozsahu poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť, alebo pre ktoré znížil poistné plnenie, alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom keď ho pošta vrátila, ako nedoručené. V zmysle ods. 7 cit. zák. ust. je poisťovateľ povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie, alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia. V zmysle ods. 8 ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa ods. 6 je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. Peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v ust. § 11 ods. 8 ZoPZP je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v ust. § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) a jej účelom je ochrana poškodeného v tom, aby poisťovňa pod následkom tejto peňažnej sankcie nezostala nečinná, a aby bola nútená oznámiť najneskôr v lehote troch mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti. Sankcia v podobe úrokov z omeškania je tak viazaná výlučne na nesplnenie tejto povinnosti bez ohľadu na to, ako bolo v konečnom dôsledku o nároku poškodeného na poskytnutie poistného plnenia v sporovom

konaní rozhodnuté; relevantné tak nie je, ako mala, resp. mohla inak poisťovňa poistnú udalosť vybaviť. Uvedené možno dovodiť aj zo znenia č. 4 ods. 6 smernice 2000/26/ES Európskeho parlamentu a rady zo 16. mája 2000 (rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 8Co/151/2016 zo 14.06.2016). V konaní nie je sporné, že žalobkyňa si uplatňuje svoj nárok proti žalovanej 2/rade na základe zákona č. 381/2001 Z.z. Tento špeciálny predpis v § 11 ods. 7 jednoznačne stanovil, kedy nastala splatnosť poistného plnenia, ktoré je povinný poskytnúť poisťovateľ. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia je teda plnenie splatné do 15 dní, len či poisťovateľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa plniť (v časti poisťovateľom uznaného nároku), respektíve po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia (nároku pôvodne neuznaného poisťovateľom, avšak následne uznaného súdom). Ide o kogentné zákonné ustanovenie, ktoré určuje splatnosť pohľadávky majúcej svoj základ zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a neumožňuje určenie iného času zročnosti poistného plnenia. Ak poisťovateľ odmieta poškodenému poskytnúť poistné plnenie v ním požadovanom rozsahu a poskytne mu riadne a včas písomné vysvetlenie dôvodov, v dôsledku čoho poškodený uplatnil svoj nárok žalobou v súdnom konaní, pre určenie času plnenia (a následným vznikom právneho nároku poškodeného na prípadný úrok z omeškania) je relevantným až doručenie právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

5. Žalobkyňa sa k odporu vyjadrila podaním doručeným súdu dňa 24.6.2019, v ktorom uviedla, že žalovaná v 2/ rade vo svojom vyjadrení vytýka súdu, že vo veci vydal platobný rozkaz, hoci ide o náhradu škody na zdraví vzniknutú pri dopravnej nehode a to, že skutočnosti týkajúce sa ušlého zisku žalobkyne sa štandardne preukazujú znaleckým dokazovaním, resp. výpočtom. Ďalej žalovaná v 2/ rade taktiež vytýka, že žalobkyňa si žalobou podanou dňa 11.01.2019 uplatnila nárok na náhradu ušlého zisku po uznaní invalidity od 06.06.2017, hoci tento nárok nebol pred podaním žaloby uplatnený u žalovanej v 2/ rade, a preto sa nemohli zaoberať s ich prešetrovaním. Žalovaná v 2/ rade tvrdí, že tým, že žalobkyňa si nároky na náhradu škody u poisťovateľa neuplatnila a podala žalobu na súd a súd vydal platobný rozkaz, došlo k porušeniu rovnosti strán v sporovom konaní. S uvedenou argumentáciou žalovanej v 2/ rade žalobkyňa nesúhlasí a má za to, že súd pri vydaní platobného rozkazu rozhodol správne, nakoľko žalobkyňa v žalobe podanej dňa 11.01.2019 svoj nárok podrobne vysvetľovala, preukázala, vyčíslila a k žalobe pripojila všetky relevantné dôkazy potrebné na správne posúdenie veci. Žiaden právny predpis nestanovuje, že súd pri posúdení výšky nároku poškodeného vzniknutého pri dopravnej nehode záväzne musí vychádzať zo znaleckého posudku. Čo sa týka skutočnosti, že žalobkyňa si uplatňuje svoj nárok voči žalovanej v 2/ rade v súdnom spore (nie priamo u poisťovateľa), poukázala na Uznesenie NS SR, sp. zn. 3Cdo/256/2016 podľa ktorého: "Poisťovateľ vykonávajúci PZP má pri uplatnení nároku poškodeného rovnaké postavenie ako osoba, ktorá škodu priamo spôsobila. Poškodený môže priamo od neho požadovať na súde, alebo mimo neho náhradu škody. Právo poškodeného na uspokojenie jeho nároku na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi (action directe), s ktorým škodca uzavrel poistnú zmluvu, je z toho dôvodu najvyššou formou ochrany poškodeného." Poukazujúc na vyššie uvedené, námietka žalovaného v 2/ rade, že žalobkyňa by mala uplatniť svoj nárok najprv u žalovaného v 2/ rade nie je dôvodná. Okrem toho žalobkyňa zdôraznila, že žalovaný v 2/ rade mal tiež právo podať odpor, ako prostriedok procesnej obrany proti platobnému rozkazu Okresného súdu Komárno, preto v tejto veci nie je dôvod hovoriť o porušení rovnosti strán. Žalovaná v 2/ rade vo svojom vyjadrení namietala existenciu nároku žalobkyne na náhradu ušlého zisku do budúcnosti formou mesačnej renty, vzhľadom k tomu že poškodená živnosť zrušila a takto už sa nejedná o pravidelný beh veci. Žalobkyňa je toho názoru, že takýto prístup žalovanej v 2/ rade je príliš formalistický, nakoľko žalobkyňa práve z dôvodu svojej práceneschopnosti, ktorá bola spôsobená trestným činom žalovanej v 1/ rade bola nútená pozastaviť podnikateľskú činnosť k 16.02.2017. Z dôvodu pretrvávajúcich zdravotných problémov priamo súvisiacich so zraneniami pri dopravnej nehode dňa 13.01.2016 žalobkyňa stratila možnosť ďalšieho uplatnenia sa v oblasti sprostredkovania predaja výrobkov. Pravidelný beh veci je nadovšetko preukázaný tým, že žalobkyňa na základe Zmluvy o zabezpečení obchodnej činnosti zo dňa 15.01.2015 so spoločnosťou PRELINE-SK s.r.o., ktorá bola uzatvorená na dobu neurčitú, realizovala obchody s obchodnými partnermi. Za vykonanú činnosť žalobkyňa dostala paušálnu odmenu vo výške 800,- € a okrem paušálnej odmeny vo väčšine prípadov dostala ďalšiu odmenu za realizované obchody s obchodnými partnermi. Nebyť protiprávneho konania žalovanej v 1/ rade žalobkyňa mohla očakávať zväčšenie svojho majetku, ku ktorému nedošlo práve v dôsledku dopravnej nehody. Žalobkyňa poukazuje na to, že všetky skutkové okolnosti sú preukázané na priznanie náhrady ušlého zisku aj do

budúcna a nepriznanie tohoto nároku žalobkyne by znamenal v budúcnosti iba opakovanie súdnych konaní v určitých časových intervaloch, vid'. Uznesenie ÚS SR I. ÚS 478/2017- 11, bod. 29 zo dňa 09.10.2017. Návrh na zmenu žalobného návrhu: V prípade žalovaných v 1/ rade a v 2/ rade, ide o pasívne spoločenstvo samostatných spoločníkov, nakoľko škodca a poisťovňa zodpovedajú na základe rôznych právnych titulov, preto žalobkyňa navrhuje zmeniť žalobný návrh čo sa týka spôsobu plnenia žalovaných v 1/ rade a v 2/ rade a to tak, že žalovaní v 1/ rade a v 2/ rade sú povinní zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 12.274,15 € spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 12.274,15 € od podania žaloby do zaplataenia, a nároku na náhradu trov konania tak, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsudku tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného.

6. Žalovaná 2/ rade doručila súdu dňa 01.10.2019 podanie v ktorom uviedla, že dňa 09.09.2019 pristúpili k mimosúdne mu vysporiadaniu uplatneného nároku na náhradu nákladov spojených s odťahom havarovaného vozidla vo výške 55,20 €. Pokiaľ ide o uplatnenú sumu 11.333,33 € žalobkyňa popri sebe paralelne používa pojmy náhrada za stratu na zárobku aj ušlý zisk z podnikania a nie je im zrejmé akého nároku sa žalobkyňa domáha, a ako bude súd žalobu posudzovať. V žalobe poukazuje na ust. § 445 Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje stratu na zárobku. Strata na zárobku počas PN je upravená v ust. § 446 OZ, pričom podľa znenia účinného v čase vzniku nároku žalobkyne (napokon aj v čase doručenia žaloby súdu) sa strata na zárobku počas pracovnej neschopnosti poškodeného posúdi a suma tejto náhrady určí rovnako, ako úrazový príplatok podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení. V zmysle ust. § 85 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, zamestnanec zamestnávateľa podľa § 16, ktorý v dôsledku pracovného úrazu, alebo choroby z povolania bol uznaný za dočasne práceneschopného, má nárok na úrazový príplatok od prvého dňa dočasnej pracovnej neschopnosti, ak má nárok na náhradu príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti podľa osobitného predpisu, alebo nárok na výplatu nemocenského z nemocenského poistenia. Podľa ust. § 86 cit. zákona, úrazový príplatok sa poskytuje za dni. Podľa ust. § 87 cit. zákona, suma úrazového príplatku je 55 % denného vymeriavacieho základu určeného podľa § 84 od prvého do tretieho dňa dočasnej pracovnej neschopnosti a 25 % denného vymeriavacieho základu určeného podľa § 84 od štvrtého dňa dočasnej pracovnej neschopnosti vzniknutej v dôsledku úrazu, alebo choroby z povolania. Aktuálne je predmetné zákonné ustanovenie neplatné vzhľadom na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 10/2016 z 10.10.2018, ktorý bol zverejnený v Zbierke zákonov dňa 30.01.2019. Ústavný súd rozhodol, že ust. § 446 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 12 ods. 1 a č. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Podľa ust. § 41a ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení sudcov (ďalej len Zákon č. 38/1993 Z.z.) právny predpis, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia strácajú účinnosť dňom vyhlásenia nálezu Ústavného súdu v Zbierke zákonov. Orgány, ktoré tieto predpisy vydali sú povinné do šiestich mesiacov od vyhlásenia rozhodnutia ústavného súdu uviesť ich do súladu s ústavou. Ak tak neurobia, také predpisy, ich časti alebo ustanovenia strácajú platnosť po šiestich mesiacoch od vyhlásenia rozhodnutia. V zmysle ust. § 41a ods. 3 stratou účinnosti, prípadne platnosti právnych predpisov na základe nálezu Ústavného súdu sa neobnovuje platnosť právnych predpisov nimi zrušených; ak však išlo len o ich zmenu alebo o doplnenie, platí skorší právny predpis v znení pred touto zmenou alebo doplnením. Treba preto v predmetnom prípade posúdiť hmotnoprávne účinky nálezu ústavného súdu o nesúlade právnych predpisov. Ústava a zákon odstavnom súde rozdeľujú problematiku hmotnoprávnych účinkov nálezu ústavného súdu o súlade právnych predpisov na dve skupiny. Prvú skupinu tvoria prípady, ktoré boli do momentu uverejnenia nálezu ústavného súdu v Zbierke zákonov už právoplatne ukončené a druhá skupinu prípady, ktoré v okamihu zverejnenia nálezu ústavného súdu v Zbierke zákonov právoplatne ukončené ešte neboli (ako je tomu aj v prejednávanej veci). Hoci ústava a zákon o ústavnom súde nemajú výslovné ustanovenie o hmotnoprávnych účinkoch nálezu o nesúlade vydaného pred právoplatným skončením konania, v zmysle nálezov Ústavného súdu treba dôjsť k záveru, že v týchto veciach nastávajú hmotnoprávne účinky pre všetkých účastníkov ex tunc. Vychádzajúc z vyššie uvedeného potom dňa 30.01.2019, kedy bol zverejnený nález Ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 10/2016 v Zbierke zákonov, stratilo účinnosť ust. § 446 OZ v znení zákona č. 404/2004 Z.z. a malo by platiť skoršie znenie ust. § 446 OZ v znení účinnom do 31.07.2004, t.j. strata na zárobku počas pracovnej neschopnosti poškodeného je rozdiel medzi jeho priemerným zárobkom pred poškodením a nemocenským. Žalobkyňa však nespĺnila zákonnú podmienku na priznanie straty na zárobku počas PN, nakoľko nebola účastná na nemocenskom poistení. Poukazali na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 10.09.2002, sp. zn. 2Cdo 32/02, v ktorom sa dovolací súd stotožnil s názorom Krajského súdu v Nitre, pokiaľ ide o stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti. Krajský súd v Nitre dospel v prejednanom prípade k záveru, že žalobkyňa nebola zamestnaná a

počas svojej práceneschopnosti nepoberala mzdu, a keďže nebola účastná na nemocenskom poistení, ani nemocenské. Z uvedeného dôvodu odvolací súd vyvodil, že žalobkyni počas jej práceneschopnosti nemohla vzniknúť strata na zárobku. Rovnako aj podľa ust. § 446 OZ účinného od 01.07.2004 bolo podmienkou vzniku nároku na stratu na zárobku počas PN, že poškodený mal nárok na náhradu príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti, alebo na nemocenské. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Komárno č. 200-001064-CA01/2016 zo dňa 10.02.2016 vyplýva, že žalobkyňa nemala nárok na nemocenské v období od 13.01.2016 do zániku dôvodu na jeho poskytovanie, a preto jej nemohol vzniknúť nárok na stratu na zárobku počas PN. Ušlý zisk je upravený v ust. § 442 OZ. V prípade straty na zárobku počas PN žalovaná 2/ rade namietla, že žalobkyňa nemala nárok na nemocenské dávky, a preto jej strata na zárobku počas PN nepatrila a v prípade ušlého zisku namietla, že po pozastavení živnosti už žalobkyňa nemohla očakávať ďalší výnos vzhľadom na pravidelný beh vecí. Za každých okolností však namietla spôsob výpočtu nároku v sume 800,- € mesačne, kde žalobkyňa vychádza len z čistého mesačného príjmu a vôbec nezohľadňuje svoje náklady (odvodové povinnosti, daň a pod.). Podľa žalovanej 2/ rade je potrebné vychádzať z daňového priznania za rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikla škoda na zdraví, teda za rok 2015 a určiť si sumu pripadajúcu na jeden kalendárny deň: príjmy z činnosti celkom 8.842,24 € - výdavky spolu 4.731,94 / počet kalendárnych dní činnosti 351 (od 14.01.2015 do 31.12.2015) = 11,71 € za deň. Žalobkyňa nemôže vychádzať len zo sumy 800,- € a absolútne ignorovať skutočnosť, že okrem príjmov mala aj určité výdavky. Aj v bode 4.1 Zmluvy o zabezpečení obchodnej činnosti je uvedené, že dohodnutá suma slúži na úhradu všetkých výdavkov a nákladov povereného zástupcu. Pokiaľ ide o uplatnenú náhradu trov právneho zastúpenia v trestnom konaní žalovaná 2/ rade poukázala na ust. § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 381/2001 Z.z, z ktorého jasne vyplýva, že poistený (žalovaná 1/ rade) má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané náklady spojené s právnym zastúpením, len ak sú kumulatívne splnené podmienky: a) ide o účelne vynaložené náklady spojené s právnym zastupovaním (teda účelnosť, na ktorú poukazuje žalobkyňa vo svojom vyjadrení je len jedným, nie však jediným kritériom), b) musí ísť o právne zastupovanie pri uplatňovaní preukázaných nárokov škody na zdraví a nákladov pri usmrtení; škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením, alebo stratou vecí; ušlého zisku, c) poisťovateľ nesplnil svoju povinnosť do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol nárok na náhradu škody preukázaný, alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenia dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť, alebo pre ktoré znížil poistné plnenie, alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie. Podľa názoru žalovanej 2/ rade v ust. § 4 ods. 2 písm. c) sú riešené náklady spojené s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov na náhradu škody v občianskom súdnom konaní a nie v trestnom konaní - keďže ide o náklady právneho zastúpenia vzniknuté v dôsledku toho, že poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie, alebo nesplnil svoju povinnosť poskytnúť poistné plnenie v zákonnej lehote a poškodený bol v dôsledku konania poisťovateľa nútený domáhať sa svojho práva na náhradu škody v občianskom súdnom konaní, v ktorom bol úspešný. Nakoľko poisťovňa neporušila svoje povinnosti tak, ako to predpokladá zákon č. 381/2001 Z.z. (poškodená si nárok pred podaním žaloby písomne neuplatnila a tak poisťovňa ani povinnosti porušiť nemohla) nemôže mať nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v trestnom konaní voči poisťovateľovi. Z opatrnosti namietla aj výšku trov trestného konania, nakoľko od právneho zástupcu žalovanej 1/ rade mali vedomosť, že právna zástupkyňa sa nezúčastnila hlavného pojednávania dňa 07.12.2017. Výška odmeny za jeden úkon právnej pomoci vykonaný advokátom poškodenej osoby v trestnom konaní sa vypočítava z výšky náhrady škody priznanej poškodenej osobe v rámci adhézneho konania v odsudzujúcom rozhodnutí, v prípade, že náhrada škody nie je priznaná ani sčasti, nie je zrejmé, na základe čoho bola určená hodnota právneho úkonu 237,34 €. Ak bude v civilnom konaní žalobkyňa pokiaľ ide o uplatnené nároky neúspešná, alebo úspešná len v časti nemôže sa hodnota úkonu počítať z uplatnenej sumy.

7. Žalobkyňa dňa 27.11.2019 doručila súdu čiastočné späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 55,20 €.

8. Žalobkyňa dňa 02.09.2020 doručila súdu ďalšie čiastočné späťvzatie žaloby v časti a návrh na zmenu žalobného petitu v znení, v ktorom uviedla že tvrdenie, že žalobkyňa po pozastavení prevádzkovania živnosti počnúc dňom 14.04.2016 už nemohla očakávať ďalší majetkový výnos, preto zastáva názor, že nemôže mať nárok na ušlý zisk po tomto období. Čisto teoreticky by bolo možné súhlasiť s týmto tvrdením žalovanej v 2/ rade, ak by nevychádzali z predpokladu, že žalobkyňa v čase pozastavenia

prevádzkovania živnosti bola v stave, ktorý vylúčil akúkoľvek pracovnú činnosť, bola totiž pripútaná k lôžku. Dôkaz o jej práceneschopnosti za obdobie od 13.01.2016 do 05.06.2017 bol predložený súdu, ako príloha žaloby zo dňa 11.01.2019. Po ukončení práceneschopnosti jej vznikol nárok na invalidný dôchodok, ktorý jej bol priznaný rozhodnutím Ústredia Sociálnej poisťovne zo dňa 25.07.2017 počnúc od 06.06.2017. Pre účely výpočtu ušlého zisku z podnikania žalobkyňa predkladá daňové priznanie za rok 2015 a účtovnú závierku v jednoduchom účtovníctve zostavenú k 31.12.2015. Účtovná závierka v jednoduchom účtovníctve okrem všeobecných náležitostí obsahuje výkaz o príjmoch a výdavkoch a výkaz o majetku a záväzkoch. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že žalobkyňa v roku 2015 dosiahla príjmy z podnikania vo výške 8.842,- € a vykázala výdavky vo výške 4.732,- €. Rozdiel medzi príjmami a výdavkami za rok 2015 predstavuje 4.110,- €. t.j. v roku 2015 v priemere dosiahla čistý zisk 342,50 € mesačne. Vzhľadom na uvedené žalobkyňa zmenila svoj žalobný návrh tak, že si po zmene nárokuje ušlý zisk vo výške 342,50 € mesačne počnúc od 01.04.2016 do 05.06.2017. Za rok 2016: $8 \times 342,50 \text{ €} = 2.740,- \text{ €}$. Za rok 2017: $5 \times 342,50 \text{ €} = 1.712,50 \text{ €}$ a alikvótna časť za obdobie od 01.06.2017 do 05.06.2017 vo výške 57,- €, spolu: 4.509,50 €. Sumu 4.509,50 € si žalobkyňa uplatňuje titulom ušlého zisku podľa ust. § 442 ods. 1 a ods. 3 Obč. zák. Vo vzťahu k nároku žalobkyne na náhradu škody z titulu náhrady trov právneho zastupovania v trestnom konaní vo výške 885,62 € predložili súdu listinný dôkaz - príjmový pokladničný doklad, ktorý preukazuje, že žalobkyňa dňa 01.09.2020 uhradila odmenu advokáta za právne zastupovanie v trestnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 3T/139/2016. K úhrade došlo k 01.09.2020 z dôvodu, že žalobkyňa až vtedy získala prostriedky na jeho úhradu. Žalobu v časti o zaplatenie 6.879,03 € spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od podania žaloby do zaplatenia pre zmenu výpočtu ušlého zisku z podnikania zobrala späť. V tejto časti navrhla, aby súd konanie zastavil. Po zmene žalobného návrhu navrhla, aby súd vydal rozsudok, ktorým ukladá žalovaným v 1/ rade a 2./ rade povinnosť zaplatiť žalobkyne ušlý zisk z podnikania vo výške 4.509,50 € a 885,62 € z titulu nároku na náhradu škody za náklady na odmenu advokáta v trestnom konaní, t.j. spolu 5.395,12 €. Navrhla teda, aby súd po prejednaní veci a vykonaní dokazovania vydal rozsudok, že žalovaní v 1/ rade a v 2/ rade sú povinní zaplatiť žalobkyne sumu vo výške 5.395,12 € spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.395,12 € od podania žaloby do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsudku tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného.

9. Súd na prejednanie veci nariadil na 17.01.2022 pojednávanie, na ktorom sa zúčastnili žalobkyňa, právna zástupkyňa žalobkyne, žalovaná 1 /rade, poverená zástupkyňa žalovanej 2/rade. Právna zástupkyňa žalobkyne na pojednávaní predniesla žalobu a poukázala na svoje písomné vyjadrenia a uviedla, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáha od žalovaných v 1/ rade a 2/ rade náhrady škody vo výške 12.274,15 € s prísl., po zmenách petitu žaloby 5.395,12 € s prísl., na tom skutkovom základe, že žalobkyňa v 1/ rade, ako vodička motorového vozidla spôsobila dopravnú nehodu, pri ktorej žalobkyňa utrpela vážne zranenia - zlomeninu krčnej chrčtice a panvy a v dôsledku, ktorej sa z nej stala osoba s ťažkým zdravotným postihnutím v rozsahu viac ako 70 %. Žalovaná v 1/ rade bola trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 3T/139/2016 uznaná za vinnú zo zločinu ublíženia na zdraví za spôsobenie uvedenej dopravnej nehody. Žalobkyňa v čase dopravnej nehody vykonávala podnikateľskú činnosť na základe živnostenského oprávnenia. Pasívna legitímácia žalovanej v 1/ rade je daná tým, že ako vodička, aj ako prevádzkovateľka motorového vozidla porušila povinnosti pri vedení motorového vozidla, následkom, ktorých došlo k dopravnej nehode a k poškodeniu zdravia žalobkyne. Žalobkyňa bola zároveň vlastníkom a prevádzkovateľom motorového vozidla, osobitnou povahou prevádzky, ktorého bola škoda na zdraví spôsobená. Pasívna legitímácia žalovanej v 2/ rade je daná existenciou poistného vzťahu medzi žalovanou v 1/ rade a žalovanou v 2/ rade založeného zmluvou o povinnom zmluvnom poistení. Žalobkyňa od momentu dopravnej nehody dňa 13.01.2016 do 05.06.2017 bola práceneschopná, ktorú skutočnosť žalobkyňa preukazuje potvrdeniami o práceneschopnosti, ktoré boli predložené spolu so žalobou. Počas svojej práceneschopnosti žalobkyňa dňa 18.04.2016 dočasne pozastavila živnostenské oprávnenie, nakoľko nemala príjem a vzhľadom na jej stav sa nedalo očakávať, že bude môcť pokračovať v podnikateľskej, alebo inej zárobkovej činnosti. Dôvodom bola tiež skutočnosť, že Sociálna poisťovňa svojím rozhodnutím zo dňa 10.02.2016 určila, že žalobkyňa nemá nárok na nemocenské dávky. V takom prípade je podnikateľ povinný platiť odvody do zdravotnej poisťovne aj v prípade jeho práceneschopnosti. Podnikateľské oprávnenie, preto znamenalo pre žalobkyňu v tom čase len finančnú záťaž. Žalobkyňa od 18.04.2016 bola vedená ÚPSVaR v evidencii nezamestnaných. Nárok na dávku v nezamestnanosti jej nevznikol, o čom žalobkyňa predložila dôkaz v podobe rozhodnutia ÚPSVaR Komárno zo dňa 25.05.2016. Následne žalobkyňa bola rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 06.06.2017 uznaná za invalidnú s poklesom

schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70 %. Z hľadiska posúdenia sporu podstatné však je, že žalobkyňa bola od 13.01.2016 do 05.06.2017 práceneschopná v dôsledku poškodenia zdravia, ktoré spôsobila žalovaná v 1/ rade. Skutočnosť, že počas tejto práceneschopnosti formálne dočasne pozastavila svoje podnikateľské oprávnenie, ktoré pre ňu znamenalo len finančnú záťaž v ťažkej životnej situácii, nie je relevantná pri posúdení jej nároku na náhradu škody. Po právnej stránke veci si žalobkyňa náhradu škodu uplatňuje v zmysle ust. § 427 ods. 1 Obč. zák., teda si uplatňuje škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku. Podmienky vzniku nároku na náhradu škody podľa ust. § 427 Obč. zák. sú nasledovné: 1/ Porušenie právnej povinnosti pri prevádzke dopravného prostriedku - Toto porušenie bolo konštatované v trestnom konaní vedenom proti žalovanej v 1/ rade, pričom uznaním viny žalovanej v 1/ rade je súd v tomto konaní viazaný. 2/ Vznik škody - Žalobkyňa v dôsledku dopravnej nehody vznikla škoda. Túto škodu žalobkyňa špecifikuje nižšie. 3/ Príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti pri prevádzke dopravného prostriedku a vznikom škody - je nepochybné, že škoda vznikla následkom porušenia povinností žalobkyne v 1/ rade, ako vodiča dopravného prostriedku. 4/ Zavinenie - ide o objektívnu zodpovednosť, teda zavinenie sa predpokladá. Škodu právna zástupkyňa žalobkyne špecifikovala tak, že: 1./ Žalobkyňa sa domáha náhrady ujmy na zdraví vo forme náhrady za stratu na zárobku počas práceneschopnosti podľa ust. § 446 Obč. zák. v znení účinnom od 01.12.2019 vo výške rozdielu medzi priemerným príjmom, ktorý dosiahla pred škodnou udalosťou a náhradou za úraz vyplatenou v zmysle zákona o sociálnom poistení. Žalobkyňa sa náhrady domáha od 13.01.2016, teda od dopravnej nehody do momentu priznania postavenia osoby s ťažkým zdravotným postihnutím a priznania dávky v invalidite, teda do 05.06.2017. Svoju práceneschopnosť žalobkyňa preukázala listinnými dôkazmi, potvrdeniami pripojenými k žalobe. Žalobkyňa ako podnikateľ v súlade s ustálenou judikatúrou svoj priemerný zárobok vypočítala zo zisku za predchádzajúce zdaňovacie obdobie, teda za rok 2015 vo výške 4.509,50 €. Žalovaná v 2/ rade vo svojom podaní zo dňa 12.10.2020 uviedla, že uvedený výpočet nespochybnila! Na strane druhej je potrebné podotknúť, že žalobkyňa nebola v zmysle osobitného predpisu (zákona o sociálnom poistení) vyplatená náhrada (nemocenské), pretože na jej výplatu jej nevznikol nárok. Žalobkyňa totiž nebola povinne nemocensky poistená osoba. Táto skutočnosť, však v zmysle súčasnej právnej úpravy § 446 Občianskeho zákonníka nie je prekážkou priznania náhrady za stratu na zárobku počas práceneschopnosti. Ústavný súd SR nálezom sp. zn. ÚS 12/2016 z 10.10.2018 vyslovil, že ust. § 446 Občianskeho zákonníka účinného od 01.08.2004 je v rozpore s Ústavou SR, následkom čoho uvedené ustanovenie stratilo vyhlásením nálezu v Zbierke zákonov svoju účinnosť. Nová právna úprava § 446 Občianskeho zákonníka je účinná od 01.12.2019, pričom v tejto súvislosti si dovolili poukázať na prechodné ustanovenie § 879w Občianskeho zákonníka, podľa ktorého: „Ustanoveniami § 446, § 447, § 447b a § 448 sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. decembrom 2019; vznik týchto právnych vzťahov a vznik nárokov z týchto právnych vzťahov sa posudzujú podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. novembra 2019.“. Z uvedeného vyplýva, že v zmysle § 879w Občianskeho zákonníka aj na prejednávany prípad je potrebné aplikovať znenie § 446 Občianskeho zákonníka účinného od 01.12.2019. Žalobkyňa mala uzatvorenú obchodnú zmluvu s obchodnou spoločnosťou PRELINE-SK, s.r.o. Uvedený právny vzťah má charakter obchodnej zmluvy, pričom žalobkyňa činnosť na jej základe vykonávala, ako podnikateľskú činnosť. Uvedený vzťah nemal charakter pracovného pomeru, nakoľko sa nevyznačoval zásadou nadriadenosti spoločnosti PRELINE-SK, s.r.o. a činnosť žalobkyňa vykonávala slobodne (v žalobkyňou určenom čase a mieste), na vlastné riziko a za účelom dosiahnutia zisku. 2./ Žalobkyňa vzniknutú škodu špecifikuje, ako majetkovú škodu, ktorá jej vznikla titulom odmeny advokáta za zastupovanie žalobkyne v trestnom konaní sp. zn. 3T/139/2016 v procesnom postavení poškodenej. Výška tejto položky je 885,62 €, pričom vo vzťahu k výpočtu odmeny advokáta odkazala na vyjadrenie žalobkyne zo dňa 18.06.2019. Žalobkyňa má nárok na náhradu odmeny advokáta za právne zastupovanie v procesnom postavení poškodenej, nakoľko išlo o účelne vynaložené náklady. V rámci trestného konania si poškodená uplatnila náhradu za stratu na zárobku, náklady na odtiahnutie poškodeného motorového vozidla poškodenej, náklady na právne zastupovanie v trestnom konaní, náhradu za poškodené veci, ktoré mala poškodená na sebe v čase dopravnej nehody. Nešlo teda o bezúčelné uplatnenie práva. Odmenu advokáta žalobkyňa uhradila 01.09.2020, ihneď, ako sa jej podarilo zabezpečiť financie na úhradu. Úhradu žalobkyňa preukazuje príjmovým pokladničným dokladom z 01.09.2020. 3./ Nárok žalobkyne titulom náhrady nákladov odťahovej služby bola počas tohto konania žalovaným v 2/ rade uhradená, preto táto položka už nie je predmetom konania a v tejto časti bola žaloba vzatá späť. Zástupca žalovanej 1/ rade na pojednávaní uviedol len jednu skutočnosť, a to prečo žalobkyňa nemala uzavreté zdravotné poistenie v zmysle zákona, ktoré podľa zákona bola povinná mať uzavreté a dôsledkom čoho sa v súčasnosti bavíme o čiastke v takomto rozsahu. Keby mala žalobkyňa toto zdravotné poistenie uzavreté a splnila by zákonnú povinnosť časť nákladov mohla byť hradená zo zdravotného poistenia a ušlý zisk, ktorý si

žalobkyňa nárokuje nemusel byť v takom rozsahu. Čo sa týka nároku na náhradu trov zastupovania v trestnom konaní tento nárok pokladali za sporný, nakoľko v trestnom konaní súd odkázal žalobkyňu na civilné konanie a nemala teda úspech v tomto konaní. Tak isto rozporoval výšku uplatneného nároku na náhradu trov konania v trestnom konaní, nakoľko právna zástupkyňa fakturovala v prepočte čiastku za jeden úkon právnej pomoci vo výške 237,34 €, pričom podľa vyhlášky pokladali výšku jedného úkonu v priemere vo výške 111,21 €. Tým, že žalobkyňa uhradila náklady na trestné konanie právnej zástupkyňi až 01.09.2020, tento nárok jej vznikol až dňom úhrady, t.j. 01.09.2020 a preto si ho nemohla uplatniť v tejto žalobe, ktorá bola podaná podstatne skôr. Zástupkyňa žalovanej 2/ rade na pojednávaní poukázala na svoje písomné vyjadrenia a uviedla, že žalobkyňa popri sebe používala pojmy: strata na zárobku a aj ušlý zisk z podnikania. Pričom je zrejmé, že by nemohla mať nárok na obe. Podľa neskoršieho upresnenia z 01.09.2020 si uplatňuje nárok na ušlý zisk z podnikania v zmysle § 442 ods. 1 a ods. 3 Obč. zák. Na pojednávaní bolo zas uvedené, že si uplatňuje stratu na zárobku podľa § 446 Obč. zák. Pokiaľ si žalobkyňa uplatňovala nárok na náhradu ušlého zisku a dnes hovorí o strate na zárobku žalovaná 2/ rade vznáša voči tomuto nároku námietku premlčania. Stratu na zárobku bolo možné vyčísliť už 06.06.2017, nakoľko žalobkyňa nepoberala nemocenské dávky mali za to, že by ani nemala nárok na náhradu na strate na zárobku. Pokiaľ ide o ušlý zisk žalovaná 2/ rade trvala na tom, že po zastavení prevádzkovania živnosti už žalobkyňa nemohla očakávať žiaden zisk, a preto v tomto smere ani nemožno hovoriť o ušlom zisku. Skutočnosť, že žalobkyňa nepoberala nemocenské považujú za stav spôsobený zavinením žalobkyne, nakoľko jej nič nebránilo byť dobrovoľne nemocensky poistená. Pokiaľ ide o ďalší nárok uplatňovaný v tomto konaní, ktorým sú trovy trestného konania, tieto nie sú kryté zákonom č. 381/2001. Zároveň namietla aj výšku trov, nakoľko odmena by sa mala vypočítať z výšky náhrady trovy priznané v adéznom konaní. V tomto prípade, však nebola priznaná žiadna náhrada škody v adéznom konaní a už teraz je zrejmé, že suma z ktorej bola počítaná hodnota úkonu v tomto konaní nemôže byť priznaná, nakoľko došlo k späťvzatiu žaloby. V adéznom konaní žalobkyňa vychádzala z čistého mesačného príjmu, čo bolo nesprávne a potvrdila to aj späťvzatím žaloby v tejto časti. Žalovaná 2/ rade žiadala žalobu zamietnuť a uplatnila si náhradu trov konania. Právna zástupkyňa žalobkyne uviedla k vyjadreniu splnomocneného zástupcu žalobkyne 1/ rade, že žalobkyňa v súlade so zákonom nebola povinne nemocensky poistená, pretože podnikateľské oprávnenie jej vzniklo 15.01.2015, pričom povinnosť nemocensky sa poistiť vzniká od 1. júla ďalšieho roka, resp. v prípade dosiahnutia určitého príjmu. Žalobkyňa v čase dopravnej nehody bola cca jeden rok podnikateľským subjektom a z predloženého daňového priznania je nepochybné, že jej nevznikla v tom čase povinnosť nemocensky sa poistiť. Zdravotné poistenie žalobkyňa uzatvorené mala. K položke č. 2- náhrade škody- teda k náhrade odmeny za zastupovanie v trestnom konaní uviedla, že nie je možné prijať tvrdenie pána zástupcu, že žalobkyňa nebola úspešná, nakoľko súd si zvolil postup odkázať poškodenú na občiansko-právne konanie so svojimi nárokmi. V zmysle § 557 Tr. poriadku v zmysle, ktorého súd môže priznať náhradu odmeny právneho zástupcu aj v tom prípade pokiaľ poškodenej nie je priznaná náhrada škody ani čiastočne. Taktiež nie je relevantná tá skutočnosť, že žalobkyňa odmenu právneho zástupcu uhradila po podaní žaloby a to z toho dôvodu, že súd má posúdiť nárok ku dňu rozhodnutia vo veci samej. Žalobkyňa 2/ rade namietala predovšetkým to, že žalobkyňa používala pojem ušlý zisk a svoj nárok si odvodila z § 442 ods. 1 Obč. zák., a následne tento nárok subsumuje pod ust. § 446 Obč. zák., v tejto súvislosti právna zástupkyňa žalobkyne poukázala na právnu neistotu, ktorá vládla v čase podania žaloby, pretože v tom čase už bolo ust. § 446 účinného k 1.8.2004 vyslovené za neúčinné, preto pre neexistenciu § 446 Obč. zák. V čase podania žaloby, žalobkyňa tento nárok označila podľa § 442 ods. 1 Obč. zák. zároveň si dovolili poukázať na to, že povinnosťou žalobkyne je skutkovo vymedziť svoj nárok, čo sa v danom prípade aj stalo a právnym posúdením žaloby žalobkyňou súd nie je viazaný a vytvorí si vlastný o tom pod ktoré ustanovenie sa subsumuje prejednávaný nárok. Z uvedeného dôvodu námietka premlčania, ktorú vzniesla žalobkyňa 2/ rade nie je dôvodná. Zároveň poukázala na rozhodnutie NS SR 3 Cdo/256/2016, ktoré hovorí o tom, že poškodený si môže nárokovať náhradu škody priamo od poisťovateľa, žiadať v súdnom konaní na súde alebo mimo neho.

10. Žalobkyňa na pojednávaní pri svojom výsluchu uviedla, že bola obchodným zástupcom spoločnosti PRELINE- SK, s.r.o. v okresoch Komárno, Nové Zámky, Dunajská Streda. Okrem nej túto prácu v týchto okresoch nevykonával nikto. Sama si vopred určila, kedy a kde pôjde, ako dlho tam bude. Brávala niekedy so sebou aj kamarátky, ktoré jej pomáhali pri rozdávaní propagačných, reklamných materiálov. Samotnú prácu vykonávala sama, keďže išlo o prácu so špecifickými pomôckami a odbornými znalosťami. Firma k jej práci mala len odporúčací charakter, bola si sama sebe pánom túto prácu si vybrala z toho dôvodu, aby mohla byť samostatná. Pekne napredovala a chcela rozšíriť svoju činnosť aj do iných okresov, mala dobrý predpoklad na to, aby sa jej vždy viac darilo.

11. Právna zástupkyňa žalobkyne doručila súdu dňa 27.06.2022 podanie v ktorom uviedla, že žalobkyňa v priebehu doterajšieho konania uviedla podstatné skutkové tvrdenia, predkladala listinné dôkazy a prednášala návrhy na vykonanie dokazovania. Svoje skutkové tvrdenia nemenila, totiž od začiatku tvrdila najmä, že 1/ podanou žalobou sa domáha od žalovaných v 1/ rade a 2/ rade náhrady škody (vo výške 12.274,15 € s prísl., po zmenách petitu žaloby 5.395,12 € s prísl.), na tom skutkovom základe, že žalobkyňa v 1/ rade, ako vodička motorového vozidla spôsobila dopravnú nehodu, pri ktorej žalobkyňa utrpela vážne zranenia - zlomeninu krčnej chrbtice a panvy a v dôsledku ktorej sa z nej stala osoba s ťažkým zdravotným postihnutím v rozsahu viac ako 70 %. Žalovaná v 1/ rade bola trestným rozkazom tunajšieho súdu sp.zn. 3T/139/2016 uznaná za vinnú zo zločinu ublíženia na zdraví za spôsobenie uvedenej dopravnej nehody. Žalobkyňa v čase dopravnej nehody vykonávala podnikateľskú činnosť na základe živnostenského oprávnenia. Žalobkyňa od dopravnej nehody dňa 13.01.2016 do 05.06.2017 bola práceneschopná, ktorú skutočnosť preukázala potvrdeniami o práceneschopnosti. Počas svojej práceneschopnosti žalobkyňa dňa 18.04.2016 dočasne pozastavila živnostenské oprávnenie, nakoľko nemala príjem a vzhľadom na jej vážny zdravotný stav (zlomenina krčnej chrbtice a iné) sa reálne nedalo očakávať, že bude môcť pokračovať v podnikateľskej, alebo inej zárobkovej činnosti. Dôvodom bola tiež skutočnosť, že Sociálna poisťovňa svojim rozhodnutím zo dňa 10.02.2016 rozhodla, že žalobkyňa nemá nárok na nemocenské dávky. V takom prípade je podnikateľ povinný platiť odvody do zdravotnej poisťovne aj v prípade jeho práceneschopnosti. Podnikateľské oprávnenie preto znamenalo pre žalobkyňu v tom čase len finančnú záťaž. Žalobkyňa od 18.04.2016 bola vedená ÚPSVaR v evidencii nezamestnaných. Nárok na dávku v nezamestnanosti jej nevznikol, o čom žalobkyňa predložila súdu dôkaz v podobe rozhodnutia ÚPSVaR Komárno zo dňa 25.05.2016. Žalobkyňa počas svojej práceneschopnosti bola teda bez príjmu. Následne žalobkyňa bola rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 06.06.2017 uznaná za invalidnú s poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70 %. Žalobkyňa tiež tvrdila a preukázala svoj príjem z podnikateľskej činnosti (viď najmä Daňové priznanie za zdaňovacie obdobie 2015 a účtovná závierka k 31.12.2015). Žalobkyňa svoj nárok odvodzuje z ust. § 427 ods. 1 Obč. zák., teda si uplatňuje škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku. Splnenie podmienok na vzniku nároku na náhradu škody podľa § 427 ods. 1 Obč. zák. bližšie špecifikovala na pojednávaní dňa 17.01.2022. Uplatňuje si peňažný nárok z titulu náhrady škody od začiatku konania, pričom svoje skutkové tvrdenia nemenila. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 07.01.2022 svoj nárok právne kvalifikovala, ako náhradu za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti podľa ust. § 446 Obč. zák. za aplikácie ust. § 879w Obč. zák. Na právnej kvalifikácii nároku ako náhrady za straty zárobku počas pracovnej neschopnosti trvá a taktiež trvá na označených skutkových tvrdeniach. Podľa ust. § 446 Obč. zák. v znení účinnom od 01.12.2019. Náhrada straty na zárobku počas pracovnej neschopnosti poškodeného sa uhrádza peňažným dôchodkom vo výške rozdielu medzi priemerným zárobkom poškodeného, ktorý dosahoval pred vznikom škody, a náhradou, ktorá bola poškodenému vyplatená v dôsledku choroby, alebo úrazu podľa osobitných predpisov. Keďže žalobkyňa od 14.01.2015 vykonávala podnikateľskú činnosť, jej zárobok sa vypočítava z čistého zisku, ktorý dosiahla v zdaňovacom období roku 2015. Z predloženého daňového priznania za zdaňovacie obdobie 2015 a účtovnej závierky zostavenej k 31.12.2015 je nepochybné, že dosiahla zisk vo výške 4.110,30 €. Vychádzajúc zo zisku vo výške 4.110,30 €, žalobkyňa v období od 14.01.2015 do 31.12.2015 dosiahla v priemere zárobok 11,71 €/deň. Žalobkyňi teda prináleží náhrada za stratu na zárobku za obdobie trvania pracovnej neschopnosti spôsobenej dopravnou nehodou od 01.04.2016 do 05.06.2017, t.j. za 431 dní po 11,71 € = 5.047,01 €. Z tejto sumy po čiastočnom späťvzati žaloby si nárokuje 4.509,50 €. Žalobkyňa tiež uviedla, že jej nebola vyplatená dávka, alebo náhrada podľa osobitných predpisov, teda jej výška sa neznižuje. V prípade, že sa súd nestotožňuje so spôsobom výpočtu žalobkyne, navrhla, aby pribral do konania znalca z odboru ekonómie a manažmentu na účely výpočtu priemerného zárobku žalobkyne pre účely výpočtu jej náhrady za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti v období od 01.04.2016 do 05.06.2017 podľa ust. § 446 Obč. zák. v znení účinnom od 01.12.2019. V tejto súvislosti si tiež opakovane upozornila na fakt, že v čase podania žaloby dňa 11.01.2019 bola žalobkyňa v právnej neistote, keďže nález pléna Ústavného súdu SR bol prijatý 10.10.2018, teda pred podaním žaloby a až publikácia uvedeného nálezu nastala 30.01.2019. Nové znenie § 446 Obč. zák. bolo doplnené do Občianskeho zákonníka až 01.12.2019. Pokiaľ by však súd mal za to, že nárok je potrebné právne posúdiť, ako ušlý zisk podľa ust. § 442 pods. 1, ods. 3 Obč. zák. poukázala na to, že pri pravidelnom behu vecí, t.j. pri riadnom výkone podnikateľskej činnosti (ako tomu bolo do dopravnej nehody), nebyť škodnej udalosti spôsobenej žalovanou v 1/ rade, mohla žalobkyňa reálne (nielen hypoteticky) očakávať a dosiahnuť rozmnoženie svojho majetku (príjem z podnikateľskej činnosti), ku ktorému nedošlo práve v dôsledku protiprávneho konania škodcu (škodnej udalosti). Žalobkyňa, ako podnikateľ výšku ušlého zisku ustálila,

ako zisk za predchádzajúce zdaňovacie obdobie, teda za rok 2015 vo výške 4.509,50 €. Žalovaná v 2/ rade vo svojom podaní zo dňa 12.10.2020 uviedla, že uvedený výpočet nespochybňuje. V otázke označenia právnej kvalifikácie uplatneného nároku poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/196/2009 zo dňa 22.09.2010: Občianske súdne konanie je ovládané zásadou iura novit curia (práva pozná súd). Účastníci konania nie sú povinní uplatnený nárok, ani obranu proti nemu, právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia veci je vecou súdu. Musia ale uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok, alebo obranu proti nemu právne kvalifikoval. Súd tak skúma, či tvrdené skutočnosti možno podriaďiť pod hypotézu niektorej právnej normy tak, aby z dispozície tejto právnej normy bolo možné vyvodiť plnenie, prípadne určiť, či tu žalobcom požadovaný právny vzťah, alebo právo je, alebo nie je, alebo potvrdiť také skutočnosti, ktoré bránia tomu, aby bolo žalobe vyhovené. Ak účastník uvedie rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje ním tvrdený nárok, alebo obranu proti nemu, ale s týmito skutočnosťami spája nesprávne právne následky, nie je súd viazaný právnym názorom účastníka a je povinný posúdiť vec podľa tých právnych noriem, ktoré na tvrdený a súdom zistený skutkový stav dopadajú. (uznesenie Najvyššieho súdu zo dňa 22. 09. 2010, sp. zn. 5 Cdo 196/2009) Žalovaná v 2/ rade prostredníctvom svojej zástupkyne na pojednávaní dňa 17.01.2022 vzniesla námietku premlčania voči nároku, ktorý na pojednávaní žalobkyňa právne kvalifikovala, ako náhradu za stratu na zárobku. Žalobkyňa s námietkou nesúhlasí, nakoľko nedošlo k zmene žaloby pre uplatnenie iného práva. Zmena žaloby pre uplatnenie iného práva sa dotýka výlučne skutkových okolností daného prípadu, keďže právna kvalifikácia nároku je vecou súdu (iura novit curia). Zmenou žaloby sa teda zásadne rozumie len kvalifikovaná zmena tvrdených skutkových okolností, ktoré sú (prípadne) podkladom aj pre zmenu právnej kvalifikácie. Trovy trestného konania: vo vzťahu k nároku na náhradu majetkovej škody - trovy trestného konania, si žalobkyňa dovoľuje poukázať na ust. § 557 ods. 1, 2 Tr. por. Žalobkyňa navrhla, aby jej súd priznal právo na náhradu škody titulom zaplatených trov trestného konania v plnom uplatnenom rozsahu. Navrhla zohľadniť okolnosti prípadu, a to, že zavinením žalovanej v 1/ rade utrpela tak vážne zranenia, ktoré jej raz a navždy zmenili život; z aktívnej ženy v produktívnom veku je zdravotne postihnutá osoba. Tiež navrhla brať do ohľadu, že počas trestného konania bola žalobkyňa v zlom zdravotnom stave, ktorý jej bránil v ochrane a uplatnení jej nárokov voči žalovanej v 1/ rade v trestnom konaní, preto nutne potrebovala právne zastúpenie v trestnom konaní.

12. Žalovaná 1/rade doručila súdu dňa 04.08.2022 podanie v ktorom uviedla, že nárok na stratu na zárobku počas dočasnej pracovnej neschopnosti uplatňovaný v zmysle ust. § 446 OZ a nárok na ušlý zisk uplatňovaný v zmysle ust. § 442 ods. 1 OZ sú dva samostatné nároky, pričom splnenie podmienok na vznik každého z týchto nárokov je potrebné posudzovať samostatne. Nie je preto jedno, či si žalobkyňa uplatňuje nárok na ušlý zisk, alebo nárok na stratu na zárobku. Od počiatku mala žalovaná 1/rade pochybnosti, ktorý z nárokov si žalobkyňa uplatnila a žiadala, aby to jednoznačne špecifikovala, resp. aby súd posúdil podľa akých zákonných ustanovení bude nárok posudzovať. V písomnom podaní zo dňa 01.09.2020 žalobkyňa upresnila, že si žalovanú sumu uplatňuje titulom ušlého zisku podľa ust. § 442 ods. 1 a ods. 3 OZ. Pokiaľ na pojednávaní zo dňa 17.01.2022 uviedla, že sa domáha straty na zárobku počas PN podľa ust. § 446 OZ v znení účinnom do 01.12.2019, ide o iný nárok ako ušlý zisk. Žalobkyňa nemôže mať nárok na stratu na zárobku, nakoľko nespĺnila podmienku poberania nemocenských dávok. Ide pritom o skutočnosť, ktorú zavinila sama žalobkyňa, nakoľko jej nič nebránilo platiť dobrovoľné nemocenské poistenie. Návrh na pribratie znalca do konania je neúčelný a nehospodárny. Ako vyplýva z priebehu konania, suma 4.509,50 € nie je medzi stranami sporná a túto ani nenamietali (napokon to uvádza v tomto podaní aj sama žalobkyňa). K uplatneným trovám trestného konania žalobkyňa neuviedla žiadne bližšie zdôvodnenie.

13. Žalovaná 2/ rade doručila súdu dňa 09.09.2022 podanie v ktorom uviedla, že vo vyjadrení sa uvádza, že žalobkyňa svoj nárok odvodzuje z ust. § 427 ods. 1 OZ, a uplatňuje si škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku. K tejto skutočnosti si dovoľujeme uviesť, že v čase dopravnej nehody žalovaná v 1/ rade mala uzatvorené povinné zmluvné poistenie, ktoré sa riadi zákonom č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Nároky žalobkyne na náhradu škody sú kryté uvedeným poisťným vzťahom (§ 4 ods. 2 z. č. 381/2001 Z.z.) a to aj v prípade, ak by sa jej nárok právne kvalifikoval, ako náhrada za stratu na zárobku, alebo ako ušlý zisk. Ani vo svojom poslednom vyjadrení žalobkyňa neupresnila z akého právneho titulu si uplatňuje svoje nároky, či uplatňuje nárok na stratu na zárobku počas dočasnej PN v zmysle § 446 OZ, alebo nárok na ušlý zisk v zmysle § 442 ods. 1 OZ. Návrh žalobkyne na pribratie znalca do konania považovali za neúčelný a nehospodárny. Čo sa týka trov trestného konania, mali za to, že trovy konania neboli účelne vynaložené, žalobkyňa nebola v tomto

konaní úspešná. Právna zástupkyňa žalobkyne ani vo svojom poslednom podaní neuviedla skutočnosti, na základe ktorých boli vypočítané trovy právneho zastúpenia v trestnom konaní v požadovanej sume 885,62 €. Výšku uplatnených trov nepovažovali za dôvodnú, najmä v súvislosti s čiastočným späťvzatím žaloby. V trestnom konaní žalobkyňa uplatňovala nároky na základe nesprávnych údajov o strate na zárobku vo výške 800,- € mesačne. Žalovaná žiadala, aby právna zástupkyňa žalobkyne uviedla na základe akých skutočností vypočítala trovy právneho zastúpenia v trestnom konaní aj s poukazom na späťvzatie žaloby a s poukazom na Vyhlášku č. 655/2004 Z.z. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

14. Súd na prejednanie veci nariadil na 16.01.2023 pojednávanie, na ktorom sa zúčastnili právna zástupkyňa žalobkyne, žalovaná 1/rade, splnomocnený zástupca žalovanej 1/rade a poverená zástupkyňa žalovanej v 2/rade. Právna zástupkyňa žalobkyne na pojednávaní uviedla, že žalobkyňa uviedla všetky podstatné skutočnosti, okolnosti a tvrdenia a navrhla, aby súd sám posúdil, či je na daný prípad možná aplikácia § 445 a § 446 v znení Obč. zákonníka v znení od 01.12.2019 s poukazom na prechodné a záverečné ustanovenia Občianskeho zákonníka § 897 w z ktorého vyplýva, že ustanovenia § 445 a § 446 Obč. zákonníka sa aplikujú aj na právne vzťahy, ktoré vznikli pre 01.12.2019. Pokiaľ súd bude mať za to, že na predmetný prípad bude nutné aplikovať ustanovenie § 442 ods. 1 teda nárok priznáva titulom ušlého zisku, žalobkyňa samozrejme nebude mať námietky ani proti takému právnomu riešeniu. K vyjadreniu žalovaného 2/ rade uviedla, že zástupkyňa žalovaného 2/ rade, už opakovane uviedla vo svojom písomnom vyjadrení, že vyčíslenie ušlého zisku v sume 4.509,50 € nenamieta. Vzhľadom na uvedené navrhla, aby súd uvedené bral ako zhodné tvrdenie účastníkov, o ktorom nie sú vážne pochybnosti, a z ktorého je možné vychádzať pri rozhodnutí o žalobe. K uplatneným trovám trestného konania uviedla, že s poukazom na ust. § 557 ods. 2 Tr. por. súd môže poškodenému priznať nárok na náhradu trov právneho zastupovania aj vtedy, ak poškodenému nebola priznaná náhrada škody ani z časti. Na uvedené ustanovenie žalobkyňa poukázala už aj vo svojich doterajších písomných podaniach. Splnomocnený zástupca žalovanej 1/ rade na pojednávaní uviedol, že sa pridrižiava svojho vyjadrenia zo dňa 23.08.2022, trval na tom, že žalobkyňa súdu nespresnila doposiaľ, či svoj nárok žaluje, ako ušlý zárobok, alebo ušlý zisk. K nároku o náhradu trov z trestného konania uviedol, že právna zástupkyňa správne poukázala na ustanovenie Tr. por., avšak v trestnom konaní im náhrada trov trestného konania priznaná nebola k čomu mal súd pravdepodobne svoje dôvody. Priznanie náhrady trov právneho zastúpenia by bola v prípade úspechu žalobkyne a priznania trov právneho zastúpenia za to konanie duplicitným priznaním totožného nároku. Náhrada trov konania bola vypočítaná z výšky žalovanej sumy v adhéznom konaní vo výške 800,- € mesačne, ktorá bola postupne znižovaná, až na sumu 342,50 € vyplývajúcu z ušlého zárobku. Suma straty na zárobku vo výške 4.509,50 € nie je pre nich sporná a s touto výškou súhlasia. Žalovaná 2/ rade na pojednávaní poukázala na svoje písomné vyjadrenia. Taktiež uviedla, že trvá na tom, že náhrada trov za trestné konanie nie je krytá z PZP a preto v tejto časti nie je žalovaná v 2/ rade pasívne vecne legitimovaná, a taktiež čo sa týka jej výšky, nemôže byť vypočítavaná zo sumy, z ktorej bola vypočítaná pôvodne, nakoľko v tejto časti prišlo k späťvzatiu, ktoré nie je zohľadnené pri výpočte výšky trov.

15. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne a oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov, najmä: zmluva o zabezpečení obchodnej činnosti č.l. 7, výpis zo Živnostenského registra č.l. 14, 22, potvrdenie dočasnej pracovnej neschopnosti č.l. 15,16, rozhodnutie Sociálnej poisťovne č.l. 17, 20, trestný rozkaz OS KN 3T/139/2016-294 č.l. 23, evidencia poistených vozidiel SKP č.l. 27, faktúra č.l. 28, uznesenie OS KN 3T/139/2016-349, potvrdenie úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno č.l. 34, výpisy z VÚB banky č.l. 102, záznam o preštudovaní vyšetrovacieho spisu č.l. 108, uplatnenie nároku na náhradu škody č.l. 108 rub, 109 rub, 222, daňové priznanie č.l. 180, rozhodnutie Sociálnej poisťovne č.l. 186, účtovná uzávierka č.l. 188, potvrdenie spoločnosti PRELINE- SK, s.r.o. č.l. 221, zápisnica o hlavnom pojednávaní OS KN 3T/139/2016 č.l. 223, osvedčenie o registrácii pre DPH č.l. 225, pripojený trestný spis 3T/139/2016,- z neho hlavne obžaloba a trestný rozkaz, spis OS KN 15C/3/2019. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

16. Z trestného rozkazu Okresného súdu Komárno č.k. 3T/139/2016-294 vyplýva, že žalovaná 1/ rade ním bola uznaná vinnou, že dňa 13.01.2016 v čase okolo 7.15 hod. po ceste číslo I/63 v cestnom kilometri 113,2 pred obcou Patince, na ktorom sa tvorila námraza a na ktorom bola rýchlosť obmedzená na 70 km/hod., viedla osobné motorové vozidlo značky Renault Clio, evidenčného čísla KN 774 BU, pričom v dôsledku toho, že jazdila nepovolenou rýchlosťou najmenej 95 km/hod. a svoju rýchlosť neprispôsobila ani poveternostným podmienkam, dostala šmyk, v dôsledku čoho sa jej vozidlo stalo neovládateľným,

prešla do protismernej časti vozovky, kde sa zrazila s osobným motorovým vozidlom Zn. Škoda Fábria, evidenčného čísla KN 971 DZ, ktoré zákonom povolenou rýchlosťou viedla žalobkyňa, pričom táto v dôsledku nárazu utrpela zlomeninu lonovej kosti, zlomeninu krížnej kosti, zlomeninu 2. a 3. krčného stavca s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní najmenej 6 mesiacov.

17. Z potvrdení o dočasnej práceneschopnosti žalovanej mal súd za preukázané, že žalobkyňa bola práceneschopná od 13.01.2016 do 05.06.2017.

18. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne č. 3177/2016-KN-DvN zo dňa 25.05.2016 vyplýva, že žalobkyňa nemala nárok na dávku v nezamestnanosti, nakoľko v posledných troch rokoch pred zaradením do evidencie uchádzačov o zamestnanie bola poistená v nezamestnanosti celkovo 562 dní, čím nespĺnila podmienku nároku na dávku v nezamestnanosti, teda byť počas troch rokov pred zaradením do evidencie poistený v nezamestnanosti najmenej dva roky, ak zákon neustanovuje inak.

19. Z výpisu zo živnostenského oprávnenia mal súd za preukázané, že žalobkyňa disponovala živnostenským oprávnením od 15.01.2015 do 16.02.2016.

20. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne č. 755 525 6632 0 zo dňa 25.07.2017 vyplýva, že žalobkyňa bola uznaná za invalidnú z dôvodu, že má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Žalobkyni bol preto od 06.06.2017 priznaný invalidný dôchodok vo výške 272,10 eur mesačne.

21. Z potvrdení spoločnosti PRELINE-SK s.r.o., Gogoľova 18, Bratislava zo dňa 01.09.2020 mal súd za preukázané, že na základe zmluvy o zabezpečení obchodnej činnosti zo dňa 15.01.2015 bola žalobkyni poskytovaná paušálna odmena vo výške 800,- € za každý mesiac. Podmienkou vyplatenia odmeny bolo poskytovanie odborného poradenstva v lekárňach vo vopred určených termínoch, vykonávanie administratívnej činnosti, sledovanie predávanosti tovaru a to bez ohľadu na počet realizovaných obchodov. V prípade realizovaného určitého počtu obchodov jej bola poskytovaná ďalšia odmena. Považovali žalobkyňu za šikovnú a úspešnú spolupracovníčku a rátali s jej prácou aj do budúcnosti.

22. Z výpisu poistených vozidiel Slovenskej kancelárie poisťovateľov mal súd za preukázané, že motorové vozidlo žalovanej 1/ rade, EČV: KN 774BU zn. Renault Clio malo uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu č. 8018559069 od 24.10.2011 do 29.09.2016.

23. Podľa § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

24. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

25. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

26. Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

27. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

28. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

29. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

30. Podľa § 446 Občianskeho zákonníka náhrada straty na zárobku počas pracovnej neschopnosti poškodeného sa uhrádza peňažným dôchodkom vo výške rozdielu medzi priemerným zárobkom poškodeného, ktorý dosahoval pred vznikom škody, a náhradou, ktorá bola poškodenému vyplatená v dôsledku choroby alebo úrazu podľa osobitných predpisov.

31. Podľa § 822 Občianskeho zákonníka z poistenia zodpovednosti za škodu má poistený právo, aby v prípade poistnej udalosti poisťiteľ za neho nahradil podľa poistných podmienok škodu, za ktorú poistený zodpovedá.

32. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

33. Podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení.

34. Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

35. Podľa § 15 ods. 1 a 2 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. Na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila.

36. Súd mal v konaní danú aktívnu aj pasívnu vecnú legitímáciu. Aktívna vecná legitímácia žalobkyne a pasívna vecná legitímácia žalovanej 1 /rade bola daná zodpovednosťou za škodu spôsobenú poškodenou - žalobkyňou žalovanou 1/ rade, ktorá bola preukázaná trestným rozkazom Okresného súdu Komárno č.k. 3T/139/2016-294 z ktorého vyplýva, že žalovaná 1/rade ním bola uznaná vinnou, že dňa 13.01.2016 v čase okolo 7.15 hod. po ceste číslo I/63 v cestnom kilometri 113,2 pred obcou Patince, na ktorom sa tvorila námraza a na ktorom bola rýchlosť obmedzená na 70 km/hod., viedla osobné motorové vozidlo značky Renault Clio, evidenčného čísla KN 774 BU, pričom v dôsledku toho, že jazdila nepovolenou rýchlosťou najmenej 95 km/hod. a svoju rýchlosť neprispôbila ani poveternostným podmienkam, dostala šmyk, v dôsledku čoho sa jej vozidlo stalo neovládateľným, prešla do protismernej časti vozovky, kde sa zrazila s osobným motorovým vozidlom Zn. Škoda Fábria, evidenčného čísla KN 971 DZ, ktoré zákonom povolenou rýchlosťou viedla žalobkyňa, pričom táto v dôsledku nárazu utrpela zlomeninu lonovej kosti, zlomeninu krížnej kosti, zlomeninu 2. a 3. krčného stavca s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní najmenej 6 mesiacov. Pasívnu legitímáciu žalovanej 2/rade mal súd za danú v zmysle ustanovenia § 4 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov poistenie zodpovednosti. Z výpisu poistených vozidiel Slovenskej kancelárie poisťovateľov mal súd za preukázané, že motorové vozidlo žalovanej 1/ rade, EČV: KN 774BU zn. Renault Clio malo uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu č. 8018559069 od 24.10.2011 do 29.09.2016 u žalovanej 2/ rade.

37. Súd mal po vykonanom dokazovaní za nesporné, že žalobkyňa pri dopravnej nehode, ktorú zavinila žalovaná 1/ rade, utrpela ujmu, ktorá mala vážny dosah na jej zdravie, možnosť pracovnej aktivity vzhľadom na výrazný pokles pracovnej schopnosti, príjmy, súkromný, rodinný a spoločenský život. Ďalej mal súd na základe predložených potvrdení dočasnej práceneschopnosti žalovanej za nesporné, že žalobkyňa bola práceneschopná od 13.01.2016 do 05.06.2017. Súd má za to, že nároky, ktorých sa žalobkyňa vo svojej žalobe domáhala sú odôvodnené v časti náhrady straty na zárobku počas pracovnej neschopnosti, alebo pri invalidite vo výške rozdielu medzi priemerným zárobkom, ktorý poškodený dosahoval pred vznikom škody, a náhradou ktorá mu bola vyplatená v dôsledku choroby, alebo úrazu

podľa osobitných predpisov v zmysle § 446 Občianskeho zákonníka, teda vo výške 4.509,50 €. Výpočet straty na zárobku vo výške 4.509,50 € nebol sporovými stranami rozporovaný, žalovaná v 1/ rade a 2/ rade s týmto výpočtom súhlasili, súd ho teda pokladá za nesporný a preto sa so spôsobom výpočtu súd ďalej v tomto rozsudku nebude zaoberať. Skutočnosť, namietanú žalovanými 1/ rade a 2/ rade, že žalobkyňa v predmetnom čase nespĺnila podmienku poberania nemocenských dávok a neuhrádzala si dobrovoľné nemocenské poistenie, k čomu jej nič nebránilo súd nevyhodnotil, ako účinnú obranu žalovaných, nakoľko v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/113/2016 zo dňa 6.12.2018 vyplýva, že to, že žalobkyňa v čase dopravnej nehody nespĺňala ani jednu z podmienok stanovených v § 17 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. pre priznanie nároku za stratu na zárobku po skončení práceneschopnosti a nemôže byť považovaný za správny a v súlade s § 447 Občianskeho zákonníka. Samotná okolnosť, že žalobkyňa nebola v čase úrazu zamestnaná a nemala zárobok, alebo iný príjem zárobok nahradzujúci, sama osebe nevylučovala vznik nároku žalobkyne na náhradu za stratu na zárobku po skončení jej pracovnej neschopnosti. Iný výklad by bol v rozpore s vyššie uvedenou požiadavkou spravodlivého usporiadania záväzkových vzťahov vzniknutých zo spôsobenej škody, ako aj s článkom 2 Základných princípov (princíp právnej istoty) Civilného sporového poriadku, podľa ktorého ochrana ohrozených, alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Občiansky zákonník v ustanovení § 445 upravuje stratu na zárobku, ktorá je svojím charakterom osobitne upravenou majetkovou ujmom - peňažným dôchodkom. Predstavuje pravidelné mesačné vyplácanie dávok po dobu, po ktorú strata na zárobku trvá. Právna úprava straty na zárobku je upravená vo viacerých ustanoveniach, a to v závislosti od toho, či dochádza k strate na zárobku 1/ počas práceneschopnosti (§ 446 Občianskeho zákonníka), 2/ po skončení práceneschopnosti (§ 447 Občianskeho zákonníka). Samotné ustanovenie § 445 Občianskeho zákonníka je vo vzťahu k ustanoveniam § 446 a § 447 Občianskeho zákonníka všeobecného charakteru, upravujúce porovnateľný peňažný ekvivalent pre výpočet straty na zárobku bez zreteľa na to, či ide o stratu počas, alebo po skončení práceneschopnosti. Osobitná povaha škôd spôsobených na zdraví vyžaduje osobitnú, od všeobecného ustanovenia § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravujúceho náhradu skutočnej škody a ušlého zisku, odlišnú úpravu spôsobu a rozsahu náhrady škody spočívajúcu, okrem iných, aj v úprave náhrady za stratu na zárobku (§ 445 a nasl. Občianskeho zákonníka), ktorú nemožno podriaďiť pod pojem skutočnej škody, alebo ušlého zisku. Podľa dôvodovej správy k Občianskemu zákonníku (k § 445 a nasl.) je likvidácia náhrady škody spôsobenej ublížením na zdraví založená na zásade zabezpečiť občanom takto poškodeným postačujúce hmotné prostriedky pre ich ďalší život. 13.2. Aj po prijatí zákona č. 461/2003 Z.z. spoločnými predpokladmi pre priznanie straty na zárobku podľa Občianskeho zákonníka je to, že : a/ došlo ku škode na zdraví, 2/ na strane poškodeného sa strata prejaví v jeho majetkovej sfére v podobe zmenšenia príjmu, alebo v podobe zvýšenej námahy na dosiahnutie príjmu, 3/ príčinná súvislosť medzi škodou na zdraví a zmenšením príjmu poškodeného, alebo potrebou jeho zvýšenej námahy na dosiahnutie príjmu. Podľa názoru súdu právna úprava straty na zárobku v Občianskom zákonníku alebo Zákone o sociálnom zabezpečení (úrazový príplatok, úrazová renta) sú špecifické právne úpravy, ktorých základ je nezávislý. Preto aj vznik nárokov, ako takých podľa uvedených právnych úprav je nezávislý a podmienený iba právnou úpravou v tom-ktorom zákone. Vzhľadom na to, že predpoklady vzniku nároku na náhradu straty na zárobku podľa Občianskeho zákonníka a predpoklady vzniku nároku na úrazovú rentu podľa zák. č. 461/2003 Z.z. (§ 88) sú rozdielne, nemožno odmietnuť priznať nárok podľa Občianskeho zákonníka len preto, že poškodenému nevznikne nárok na niektorú z dávok (a teda mu nemožno zistiť výšku prípadnej dávky, pričom len v niektorých prípadoch je možné zistiť tzv. fiktívnu výšku) len preto, že nedošlo k stanoveniu dávky podľa Zákona o sociálnom zabezpečení (ktorej výplata sa má inak zohľadniť pri stanovení výšky škody). Ústavný súd SR nálezom sp. zn. ÚS 12/2016 z 10.10.2018 vyslovil, že ust. § 446 Občianskeho zákonníka účinného od 01.08.2004 je v rozpore s Ústavou SR, následkom čoho uvedené ustanovenie stratilo vyhlásením nálezu v Zbierke zákonov svoju účinnosť. Nová právna úprava § 446 Občianskeho zákonníka je účinná od 01.12.2019, pričom v tejto súvislosti si dovoľujem poukázať na prechodné ustanovenie § 879w Občianskeho zákonníka, podľa ktorého: „Ustanoveniami § 446, § 447, § 447b a § 448 sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. decembrom 2019; vznik týchto právnych vzťahov a vznik nárokov z týchto právnych vzťahov sa posudzujú podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. novembra 2019.“. Z uvedeného vyplýva, že v zmysle § 879w Občianskeho zákonníka aj na prejednávany prípad je potrebné aplikovať znenie § 446 Občianskeho zákonníka účinného od 01.12.2019.

38. Súd mal dokazovaním v konaní za preukázané, že splnenie základných náležitostí nároku a to spôsobenie ujmy na zdraví žalobkyne žalovanou 1/ rade, zodpovednosťou žalovanej 1/rade (a s poukazom na §4 zákona č. o Z.z. aj žalovanej 2/rade) a príčinnú súvislosť medzi škodou na zdraví

a zmenšením príjmu poškodeného, alebo potrebou jeho zvýšenej námahy na dosiahnutie príjmu. Vzhľadom na to, priznal žalobkyni sumu vo výške 4.509,50 €, ktorej výpočet a výška neboli žalovanými 1/ rade a 2/ rade rozporované.

39. Súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 6.879,03€ zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby v tejto časti právnou zástupkyňou žalovanej podaním doručenom súdu dňa 02.09.2020.

40. Súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 885,62 € zamietol z dôvodu, že žalobkyňa si predmetný nárok uplatňovala v zmysle § 446, resp. ako uviedla právna zástupkyňa žalobkyne v zmysle § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka a následnú právnú kvalifikáciu ponechala na súd, avšak v zmysle § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Nárok na náhradu trov trestného konania poškodenému nie je škodou ani ušlým ziskom v zmysle uvedeného ustanovenia, a preto súd žalobkyni tento nárok nemohol priznať. Aj keď právna zástupkyňa žalobkyne vo svojom vyjadrení odkázala na ustanovenie § 557 ods. 1, 2 Trestného poriadku, tento nárok nie je možné žalobkyni priznať ako „škodu“ v zmysle § 442 ods.1 Občianskeho zákonníka na ktorú následne odkázala.

41. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodoval podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP. Žalobkyňa vo svojej žalobe nebola úspešná v časti o zaplatenie sumy vo výške 885,62 €, ktorá bola zamietnutá. Z uvedeného dôvodu súd žalobkyni priznal voči žalovaným 1/ rade a 2/ rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 83,5 %.

42. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Komárno v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú mu týmto rozhodnutím, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.